

Motion till riksdagen

1987/88:N14

av Karl Boo m. fl. (c)

med anledning av prop. 1987/88:25 med förslag om tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1987/88

Den pågående koncentrationsutvecklingen i samhället har hårt drabbat Bergslagslänen. Den förda regeringspolitiken har under senare år kraftigt förstärkt centraliseringstendenserna inom skilda samhällsområden. Bl. a. har strukturomvandlingen inom industrisektorn medfört nedläggningar och neddragningar inom basnäringar som gruv- och stålindustri.

Enligt den strukturplan som Svenskt Stål AB (SSAB) redovisat finns inga möjligheter att fortsätta med gruvbrytningen i Grängesberg utöver en tvåårig avvecklingsperiod, och i proposition 1987/88:35 godtar föredraganden denna uppfattning.

Samtidigt framhålls dock i propositionen att sysselsättningsläget i Ludvika kommun är mycket ansträngt. En omedelbar nedläggning av gruvan i Grängesberg skulle medföra att ca 775 av 4 500 industriarbeten i Ludvika kommun skulle försvinna. Gruvan är den dominerande arbetsplatsen i Grängesberg.

Mot denna bakgrund föreslås att gruvan överförs i direkt statlig ägo genom förvärv av samtliga aktier i SSAB Gruvor AB. Finansiella förutsättningar för en fortsatt drift till och med 1991 skapas genom ett aktieägartillskott på 200 milj. kr.

Det framgår också av propositionen att den nuvarande verksamhetsinriktningen syftar till en nedläggning av gruvan 1991, och statens ekonomiska ansvar skall upphöra i och med 1991 års utgång.

Enligt vår mening är uttalandena i propositionen ett uttryck för passivitet och resignation inför gruvnäringens problem från regeringens sida. De strider också i hög grad mot de uttalanden som industriministern gör i proposition 1986/87:74 om näringspolitiken inför 1990-talet. I denna betonas bl. a. att möjligheterna att utnyttja våra inhemska mineralresurser förutsätter prospekteringsverksamhet. I propositionen om näringspolitiken underströks vidare vikten av att prospekteringsinsatserna inte minskade. Detta skulle kunna få allvarliga konsekvenser för gruvnäringens möjligheter att långsiktigt upprätthålla konkurrensförmågan. Föredraganden betonade även betydelsen av en utökad och samordnad mineraljakt i Bergslagenregionen.

Vi anser utifrån dessa utgångspunkter att åtgärder måste vidtas som syftar till att skapa förutsättningar för utveckling av gruvnäringen och därmed en större framtidstro i Bergslagen. Den pessimism som präglar regeringens politik för gruvnäringen riskerar att vara självuppfyllande och leda till

nedläggningar även i ett läge då förutsättningarna för gruvbrytning förbättras.

Vi anser därför att det statliga gruvbolaget skall vara ett "utvecklingsbolag" och inte ett avvecklingsbolag. Detta skulle kunna skapa förutsättningar för att bibehålla driften i gruvorna i bl. a. Grängesberg och Dannemora. Bolaget bör därför få ansvar för att kunskap och kompetens inom mineral- och prospekteringsområdet i Bergslagen bibehålls. En av de största riskerna vi står inför är att kunskap och kompetens försvinner genom att gruvhanteringen dras ned i så stor omfattning.

Regeringen har i annat sammanhang aviserat att förslag skall läggas om ett nytt Bergslagspaket. Vi förutsätter att regeringen därvid anvisar resurser som gruvbolaget disponerar för insatser inom mineral- och prospekteringsområdet i syfte att långsiktigt bibehålla möjligheterna att i Bergslagen bedriva gruvbrytning.

Hemställan

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om det statliga gruvbolagets framtida roll inom mineral- och prospekteringsområdet,
2. att riksdagen hos regeringen begär förslag om erforderliga medel för det statliga gruvbolagets verksamhet i samband med att det aviserade Bergslagspaketet presenteras.

Stockholm den 24 november 1987

Karl Boo (c)

Kerstin Göthberg (c)

Britta Hammarbacken (c)

Rosa Östh (c)

Gunnar Björk (c)

Larz Johansson (c)

Jan Hyttring (c)